

Full diocesà

2 de juliol del 2023

p4 — La catequesi celebra el final de curs en diversos arxiprestats

p7 — Valentí Miserachs dedicarà una sardana al Sant Pare

Efemèrides del nostre Seminari

L'any vinent es compleixen 275 anys de l'erecció del Seminari diocesà de Vic i 75 de la inauguració de l'edifici actual. L'espai del Seminari de Vic és hereu d'una llarga tradició formativa, arrelada al bisbat de forma continuada des de l'any 1749, moment en què el bisbe Manuel Muñoz-Guil va fundar de forma definitiva el Seminari Conciliar de Vic acollint-se al decret de formació de seminaris promulgat pel concili de Trento. Durant més de 250 anys, el Seminari de Vic, sota l'estima, la protecció i la direcció dels bisbes de la diòcesi, ha estat al servei de la formació de generacions de joves d'arreu de la diòcesi, i a vegades de les veïnes.

Allarg del segle XVIII i especialment durant tot el segle XIX, el Seminari es va convertir en el principal i, en alguns moments, únic espai de formació dels nois de la ciutat, de la comarca i de molts joves provinents de les parròquies de la diòcesi. A

mitjan segle XIX va superar el nombre de 1.200 estudiants. Va ser a les aules del Seminari que es formaren joves que tingueren una gran transcendència en la societat i en la història, la cultura i la llengua del nostre poble. Jacint Verdaguer, Jaume Collell, Narcís Verdaguer, Antoni M. Claret, Jaume Balmes, Marià Puigllat, Martí Genís són una mostra selecta de la munió de persones que tingueren el Seminari com a punt inicial de la seva formació.

L'actual edifici del Seminari, continuador de la tasca educativa, va ser inaugurat l'any 1949 i continuà la seva tasca de formació dels futurs sacerdots fins a 1968, en què el Seminari Major es traslladà a Barcelona. El Seminari Menor va perdurar fins a 1985. Aquest serà un dels punts d'estudi del pròxim Curset d'Estiu de la diòcesi, del qual informarem més àmpliament en el número vinent.

«Qui no pren la seva creu i m'acompanya, no és bo per a venir amb mi»

Diumenge XIII durant l'any / Cicle A

Lectura del segon llibre dels Reis

Un dia Eliseu passava per Sunam. Hi havia allà una dona benestant que l'obligà a quedar-se a menjar a casa seva. Des d'aquell dia, cada vegada que Eliseu hi passava, s'hi quedava a menjar. Llavors ella digué al seu marit: «Etic convençuda que l'home de Déu que passa sempre per casa nostra és un sant. Fem-li una petita habitació d'obra a la terrassa, posem-hi un llit, una taula, una cadira i un llum, i cada vegada que vingui podrà retirar-se allà.»

El dia que Eliseu hi anà, es retirà en aquella habitació i s'hi quedà a dormir. Llavors Eliseu digué a Guihezí, el seu criat: «Què podem fer per aquesta sunamita?» Guihezí li respongué: «Mira, no té fills, i el seu marit ja és gran.» Eliseu li va dir: «Crida-la.» Guihezí la cridà, i ella es presentà i es quedà a l'entrada de l'habitació. Eliseu li digué: «L'any que ve, per aquest temps, amanyagaràs un fill.»

(4,8-11.14-16a)

Salm responsorial

Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.

[88]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, tots els qui hem estat batejats en Jesucrist, hem estat submergits en la seva mort.

Pel baptisme hem estat sepultats amb ell en la mort, perquè, tal com Crist, gràcies al poder admirable del Pare, va ser ressuscitat d'entre els morts, també nosaltres empenyem una nova vida.

Isi hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb ell. I sabem que Crist, un cop ressuscitat d'entre els morts, ja no mor més, la mort ja no té cap poder sobre ell. Quan ell morí, morí al pecat una vegada per sempre, però ara que viu, viu per a Déu. Igualment vosaltres, penseu que sou morts pel que fa al pecat, però viviu per a Déu en Jesucrist.

(6,3-4.8-11)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui estima els fills o les filles més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui no pren la seva creu i m'acompanya, no

és bo per venir amb mi. Els qui vulguin guardar la vida en poder seu, la perdran, però els qui per causa meva l'hauran perduda, la retrobaran. Qui us acull a vosaltres, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat. Qui acull un profeta perquè és profeta, tindrà la recompensa dels profetes, qui acull un just perquè és just, tindrà la recompensa dels justos, i tothom qui doni un vas d'aigua fresca a un d'aquests petits, només perquè és el meu deixeble, us ho dic amb tota veritat, no quedarà sense recompensa.»

(10,37-42)

«I si hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb ell. I sabem que Crist, un cop ressuscitat d'entre els morts, ja no mor més, la mort ja no té cap poder sobre ell»

Acollir i acompanyar

Carles Riera i Fonts, pvre.

Encara més gran que l'amor a la família ha de ser l'amor a Déu. Jesús ens ensenya a ser acollidors («Qui us acull a vosaltres, m'acull a mi») i a acompanyar-lo fins carregant-nos la creu a coll i fent camí amb ell.

Preferir Déu no vol pas dir renunciar al món, sinó ajudar a transformar-lo de manera que l'esperit avivi la matèria.

Qui més necessitem d'albergar en les nostres vides és Crist el Senyor, apassionadament cercat, el qual compareix inesperadament davant nostre en l'assedegat que ens demana un vas d'aigua.

Tot gest d'hospitalitat, per petit que sigui, no quedarà sense recompensa. L'important no és el que fem, sinó amb quin amor ho fem.

Ser acollidor vol dir també ser tolerant, connivent, sofer. Buidar el sac de presumpció i arrogància i omplir-lo de benignitat i modèstia. Cercar els valors perennes i desfer-se dels efímers. Avui el valor social dominant és la provisionalitat. En la persona necessitada, Crist truca sobtós la nostra porta i no podem respondre-li amb indiferència. Sensible a tot cor humà, transforma la desolació en alegria, la melangia en goig de viure.

Finalment, acollir és rebre amb els braços oberts, i acompanyar és fer camí plegats. Sentir misericòrdia equival a atansar-se a la misèria de l'altre i ajudar-lo a sortir-se'n.

La imatge

Sabem que Jesús per obra de l'Esperit habita en els membres de la humanitat. Sabem que el Pare estima i no està lluny de cada home o dona. Tot mirant la humanitat i les seves necessitats des d'aquesta perspectiva, l'afirmació de Jesús és forta: «Qui doni un vas d'aigua a un d'aquests petits, me'l dona a mi.» L'afirmació val igualment a l'inrevés: Qui menysprea, odia, es venja d'un germà...

Got de vidre (s. XX). Maddie Morriss

Agenda

Lit. hores: Setmana I

3 dilluns

— Sant Tomàs, apòstol
Ef 2,19-22/Salm 116/Jo 20,24-29

4 dimarts

— Santa Isabel d'Aragó, reina de Portugal
— Santa Berta, abadessa
— Sant Laureà mr.
Gn 19,15-29/Salm 25/Mt 8,23-29

5 dimecres

— Sant Miquel dels Sants, trinitari, patró de Vic
Gn 21,5.8-20/Salm 33/Mt 8,28-34

6 dijous

— Santa Maria Goretti, vg.
— Sant Isaïas, profeta
— Sant Ròmul, bisbe mr.
Gn 22,1-19/Salm 114/Mt 9,1-8

7 divendres

— Sant Ot (Odó), d'Urgell
— Sant Fermí
Gn 23,1-4.19;24,1-8.62-67/Salm 105/Mt 9,9-13

8 dissabte

— Santa Àquila i Priscil·la, esposos
— Sant Adrià III, papa
Gn 27,1-5.15-29/Salm 134/Mt 9,14-17

9 diumenge XIV de durant l'any / Cicle A

Jornada missionera al Bisbat de Vic
Za 9,9-10.13,1/Salm 144/Rm 8,9.11-13/Mt 11,25-30

Final de curs de catequesi en diferents arxiprestats

Redacció

Els catequistes de l'arxiprestat de Vic i Guillerries-Congost es van trobar el 2 de juny a la parròquia vigatana de la Mare del Diví Pastor per celebrar el final de curs.

També, a Manresa, ho van fer a la parròquia de Sant Pere Apòstol el dia 16 del mateix mes.

D'altra banda, a l'arxiprestat de l'Anoia-Segarra, el 27 de maig les parròquies de Santa Maria i de la Sagrada Família van celebrar la fi de curs de la catequesi. Feren una caminada des de la piscina Infinit fins al monestir de les Carmelites, on celebraren l'eucaristia, presidida per l'arxiprest, Mn. Eduard Flores.

Precisament, aquests dies (els propassats divendres i dissabte) estava prevista la participació d'alguns catequistes de la nostra diòcesi en les XXII Jornades Interdiocesanes de Responsables que tenien lloc a Martí-Codolar de Barcelona amb el lema «Compromesos amb la catequesi». En el programa hi figuraven intervencions del P. Manuel Maria Bru, delegat de Catequesi de l'arxidiòcesi de Madrid; Mn. Xavier Romero i Mn. Antoni Elvira, delegats de Catequesi de Solsona i de la Seu d'Urgell, així com d'Imma Farré, treballadora apostòlica del bisbat de Solsona, i d'Eloi Aran, cap d'àrea pastoral i socioeducativa de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya.

Amb l'Església de Ruanda sempre es pot fer mes

Fulgence Hitayezu i Delegació de Missions

RUANDA

sempre podem fer +

9 _juliol_2023

Uns dels punts clau de la pastoral del bisbat de Vic es la missió Vic-Ruanda i continuar mantenint els vincles iniciats pels missioners de la diòcesi de Vic en els anys seixanta.

Aquest any la campanya de Ruanda és el 9 de juliol. Per això us demanem col·laboració a fi de poder dur a terme alguns dels projectes que ens arriben.

Aquest curs pastoral 2022-2023, gràcies a la vostra aportació (14.211,85€), s'ha pogut finançar una part dels tres projectes que ens van arribar de tres diòcesis ruandeses:

- Arxidiòcesi de Kigali; projecte de construcció de l'església de Mugote. Aquest any serà creada com a nova parròquia, per tal d'acostar-se a la gent que havia de fer molts quilòmetres de camí per a anar a la missa dominical.
- Diòcesi de Ruhengeri; projecte d'ampliació de la parròquia de Musanze, a fi de poder acollir millor l'allau de gent que arriba a la ciutat buscant una vida millor.
- Diòcesi de Cyangugu; finançament d'una moto per a ajudar als desplaçaments pastorals dels sacerdots.

Aquesta diada és una oportunitat per a pregar pels missioners i missioneres que hi ha actualment a Ruanda i pels preveres que som aquí donant testimoni de l'Església ruandesa; també pregària per a poder continuar col·laborant en el futur en diferents projectes missioners.

Gràcies al bisbat de Vic per la seva missió a Ruanda i gràcies a l'Església ruandesa per la seva ajuda pastoral a la diòcesi vigatana.

50 participants en la Jornada de Primavera de l'ISCRVic

Una cinquantena de persones van participar el divendres 16 de juny en la Jornada de Primavera de l'ISCRVic que es dugué a terme a la sala gòtica de la Seu de Manresa i que enguany tractava sobre «La mort i el més enllà». La jornada estava emmarcada en el VI Congrés Nacional de Filosofia que tingué lloc a Manresa del 15 al 17 de juny. El simposi fou presidit pel Dr. Joan Torra, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya i professor de l'ISCRVic, i va constar d'intervencions com «La mort i el més enllà» en Agustí d'Hipona, a càrrec del Dr. Abel Miró, professor i secretari acadèmic de l'ISCRVic i la Universitat de Barcelona; «La mort i el més enllà en sant Tomàs», a càrrec del Dr. Ignacio Guiu, professor titular de metafísica de la Universitat de Barcelona; «Mort i resurrecció en Guillem d'Ockham i Francisco Suárez», a càrrec del Dr. Andreu Grau, professor de filosofia medieval al Departament de Filosofia de la Universitat de Barcelona, i «La mort i el més enllà en Jaume Balmes», a càrrec del Dr. Miguel Candel, professor de filosofia antiga i medieval a la Universitat de Barcelona.

Davant la tragèdia al mar Jònic

Nota de la subcomissió de migracions de la CEE

Ens esglaia una vegada més la mort en la mar de centenars de nens, dones i homes que fugien de guerres, violències i fam i expressem el nostre dolor i proximitat a totes les víctimes i els seus familiars.

Hem viscut amb perplexitat el coneixement d'una desgràcia que ha de ser aclarida i en la responsabilitat de la qual coincideixen molts factors: la falta de futur en els països d'origen, l'execrable lucre de les màfies i les polítiques i lleis europees, així com la mentalitat de rebuig al migrant que es va

estenent en la societat. Advoquem per unes polítiques i lleis que garanteixin vies legals i segures per als fluxos migratoris, així com la humanització dels protocols de salvament marítim, talment que prioritzin la vida humana.

A les portes del 20-J, Dia Mundial del Refugiat, i pròxims al primer aniversari de la tragèdia a la frontera de Melilla, com demana el papa Francesc fent-se ressò de l'Evangelí, reiterem el nostre compromís amb l'acolliment, protecció, promoció i integració de refugiats i migrants.

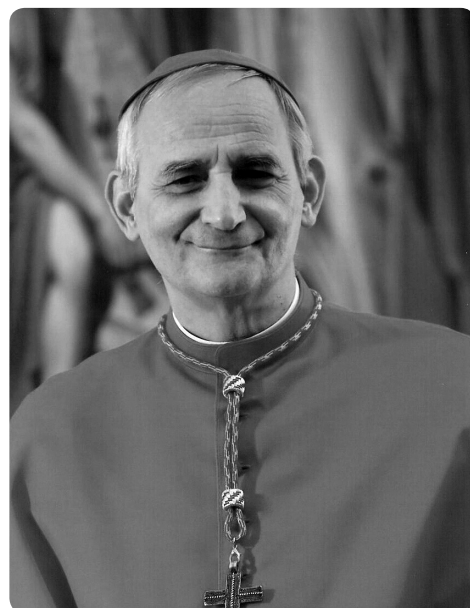
El Papa intenta mediar en la guerra

El viceministre d'Exteriors rus, Alexander Grushko, ha mostrat «interès» perquè es desenvolupi una visita a Moscou del delegat del Papa per a mediar en el conflicte d'Ucraïna, el cardenal italià Matteo Zuppi, que ja s'ha reunit amb les autoritats ucraïneses.

Els detalls d'aquesta missió de pau continuen essent confidencials, per raons de seguretat i perquè el procés de mediació està encara en fase d'estudi.

Un dels objectius de la mediació és el retorn dels nens ucraïnesos deportats a Rússia i reunir les seves famílies.

Zuppi, arquebisbe de Bolonya de seixanta-set anys i president de la Conferència Episcopal Italiana, és conegut pel seu treball al servei de la diplomàcia, sobretot pel seu paper en la consecució d'un acord per a posar fi a la guerra civil a Moçambic.

Valentí Miserachs dedicarà una sardana al papa Francesc

Víctor Rodríguez – CR

El pelegrinatge que l'Abadia de Montserrat organitza a Roma amb motiu dels 800 anys de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat agafa volada a mesura que s'acosta la data. A hores d'ara, el sacerdot i compositor Valentí Miserachs està ultimant les notes d'una sardana dedicada a la pau i concretament al Sant Pare. Sota el títol «Sardana de la pau» es preveu que la cobla Ciutat de Granollers l'estreni a Roma el dissabte dia 7 d'octubre convidada per una entitat degana del món de la cultura popular i tradicional catalana com és l'Obra del Ballet Popular. Des de l'Abadia de Montserrat es va demanar a l'Obra del Ballet Popular la coordinació dels actes sardanistes a Roma en el marc del pelegrinatge i que treballés per sumar la presència del sardanisme entre els romeus montserratins. En paraules del rector del santuari, dom Joan Maria Mayol, una de les singularitats del pelegrinatge és «reconèixer a través

de la sardana el paper en favor de la pau que el papa Francesc està duent a terme en el seu pontificat». «Des de l'abadia valorem molt el valor simbòlic de la sardana com a dansa de pau i de germanor i no volíem que hi faltés», assegura.

La cobla Ciutat de Granollers oferirà el divendres 6 i el dissabte 7 d'octubre dues ballades de sardanes que tindran lloc respectivament a la plaça de Santa Maria in Trastevere i a la basílica de Sant Pau Extramurs. Pel que fa a la sardana d'estrena, serà oferta al Pontífex durant l'audiència que tindrà lloc al Vaticà el dissabte 7 d'octubre al migdia, quan està previst que el papa Francesc rebi els centenars de romeus catalans que viatjaran a la ciutat eterna.

«Serà una sardana amb temes com l'antífona gregoriana "Tu es Petrus", que per ser dedicada al romà pontífex passarà pel filtre de la catalanitat», ha explicat Miserachs.

La Pel·lícula

Una vida no tan simple

Dirigida per Félix Viscarret

Espanya, 2023

Intèrprets: Miki Esparbé i Àlex Garcia.

Drama

Per a majors de 16 anys

Isaïes, 40 anys, era un prometedori arquitecte. Ara passa els seus dies entre el seu estudi d'arquitectura i el parc a la sortida de l'escola, on juguen els seus fills. Onsevulla que estigui, Isaïes sent que no està on li tocaria, sent la crisi dels quaranta. Amb la seva dona Ainhoa nota el pas dels anys i com d'esgotadors poden ser els nens. Isaïes entaula amistat amb Sònia, mare d'un altre nen de l'escola, que li mostrarà que això de criar els fills i entrar en la vida adulta no és tan senzill.

El film vol mostrar que «la vida no és gens fàcil; però cal anar responant al que tenim al davant. Isaïes comprèn que la vida pot canviar sense que canviïn les circumstàncies».

Commemoració del nostre Seminari Diocesà

Romà Casanova, bisbe de Vic

El juny i l'octubre de l'any vinent (2024) s'escauran el setenta-cinquè aniversari de la inauguració de l'actual edifici del Seminari Diocesà de Vic i els 275 anys d'existència d'aquest centre docent i formatiu, respectivament. Tal commemoració ha de ser una bona ocasió per a posar en valor aquesta institució del nostre bisbat que tant de bé ha fet i està fent a la nostra Església i a la societat. Perquè tenim el perill de caure en la pensada que, com que en l'actual edifici ja no hi ha seminaristes, la institució Seminari ja no existeix. Cal saber que, malgrat l'escàs nombre de seminaristes en els darrers cinquanta anys en comparació amb el d'altres moments de la història, sempre hi ha hagut seminaristes del nostre bisbat. Això sí, no residint en l'edifici propi, sinó, actualment, en el Seminari Major Interdiocesà de la Tarraconense, a Barcelona. Aquest curs, gràcies a Déu, són cinc els seminaristes de Vic que estan formant-se per a esdevenir, després del temps d'estudi i discerniment necessaris, sacerdots de Crist al servei de les comunitats. Així, doncs, continua viva la institució del Seminari Diocesà de Vic.

Tot i que en l'actual edifici no hi ha seminaristes, el Seminari existeix i sempre n'hem tingut

El Seminari Diocesà és una realitat en el present i amb vocació de futur, des de la premissa que el sacerdoci ministerial és insubstituïble en l'Església. Així ho avala la història, que en aquesta commemoració ens ho ha de fer palès. Fou l'any 1749 quan es va erigir el nostre Seminari, segons les directrius emanades del Concili de Trento, emplaçat a Vic en el lloc anomenat «Seminari vell». La petició de la Santa Seu, durant els anys quaranta del segle passat, que els seminaristes es formessin en règim

d'internat, va fer necessari un nou edifici, el qual fou inaugurat en 1949. Les dues dates ens parlen, doncs, de la importància de la formació dels candidats al sacerdoci ministerial. Perquè no es tracta tan sols d'un ensenyament en matèries filosòfiques i teològiques, sinó d'una formació completa: humana, intel·lectual, espiritual, pastoral i comunitària. Són testimonis d'aquest fet moltes generacions de sacerdots i molts altres joves que no arribaren a ser ordenats, els quals van rebre un bagatge cultural i humà important per a obrir-se camí en l'exercici del ministeri pastoral o en els diversos camps de la societat humana. És bo, doncs, de fer-ne recordança agraïda. Per això, el dimarts 11 de juliol, celebrarem, en el marc del Curset d'Estiu, a l'edifici del Seminari, en format matinal, una sessió il·lustrativa sobre aquesta commemoració.

